

LEGENDA SÂNZIENEI

Bătrânii povestesc că demult, demult, într-un sătuc de la marginea pădurii, trăia o fată orfană, săracă, dar foarte harnică și frumoasă. Înaltă și zveltă, cu părul bălai și ochii albaștri luminoși și blânzi, era plină de dragoste față de cei din jur. Așa era Sânziana, dar sătenii treceau pe lângă ea cu nepăsare sau dispreț, o alungau și-i adresau vorbe de ocară.

Singura ei alinare erau clipele în care în căsuța ei sărăcăcioasă se închina rugându-se la Dumnezeu nu doar pentru o viață mai bună, ci și pentru ca Dumnezeu să îmbuneze sufletele sătenilor, sădindu-le în inimi semințele milostivirii, ale îngăduinței și ale dragostei față de celălalt.

Milostivă și iubitoare, Sânziana era prietenă cu păsările și animalele pădurii; se jucau împreună, împărțeau hrana și, uneori, chiar culcușul cald unde înnoptau. Se simțeau foarte bine împreună.

Într-una din zile, Sânziana își simte trupul atât de greu și fierbinte încât toate încercările de a se ridica din pat fură zadarnice. Rămase acolo suferind pe patul ei de crengi și doar vietățile pădurii se întrebau mirate unde le este buna prietenă.

Zadarnic alergară prietenele ei necuvântătoare să-i aducă apă, hrană și leacuri pentru însănătoșirea ei, Sânziana se simțea tot mai rău. Suferința îi istovise trupul și doar blânda alinare ce o găsea în rugăciunile neconținute adresate lui Dumnezeu o mai țineau în viață.

Pe când Sânziana se stingea văzând cu ochii, în căsuță intră o femeie bătrână cu chipul luminos și blând, Sfânta Vineri, care cu glas cald și duios precum o mângâiere îi spuse Sânzienei:



- Frumoasă și blândă ai fost ca o floare, floare gingașă să fii de-acum înainte; alungată și disprețuită ai fost, de acum vei fi căutată și îndrăgită, vei fi pusă la icoane căci tu le vei alina multe suferințe și vei avea puteri

tămăduitoare.

Astfel îi vorbi Sfânta Vineri și-n clipa următoare frumoasa fată cu părul bălai se transformă într-o zveltă floare de culoare galbenă, ale cărei patru petale încrucișate aminteau de binecuvântarea Sfintei Vineri, de Crucea Credinței în Dumnezeu și în îndreptarea celor răi. Parfumul ei neasemuit plutea în jur răspândind parcă din bunătatea, credința și milostenia copilei bălaie de odinioară.

Sânziana e acum iubită și îngrijită, soarele o mângâie, vântul o leagănă, iar pământul bun și primitiv îi este casa primitoare pe care mereu și-a dorit-o.

ed. Achihăie Sanda,
Grădinița "Sf. Ioan cel Nou", Suceava

Știați că....

🌻 Sânzienele (*Galium verum*) sunt un simbol al verii, deoarece perioada lor de maximă înflorire este identică cu perioada de maximă strălucire a soarelui, în preajma solstițiului de vară. Răspândite în toată țara, sunt cunoscute și sub numele de Drăgaică. Ele sunt sărbătorite în data de 24 iunie, o dată cu sărbătoarea creștină a Nașterii Sf. Ioan Botezătorul.

🌻 Din punct de vedere terapeutic, sânzienele își merită renumele de plantă miraculoasă, având în egală măsură proprietăți vindecătoare, de înfrumusețare și de imunizare față de boală. Misterul acestei plante - folosită de sute de ani în tratamentul bolilor de ficat, a reumatismului, a bolilor tiroidiene, renale și nervoase - nu a putut fi pătruns deocamdată de către știință.



CONCURS

Vă invităm să participați la un concurs de cules

plante medicinale.

Vor fi premiați copiii care vor trimite pe adresa mănăstirii cele mai multe și diverse plante medicinale.

Acestea vor fi donate apoi căminelor de bătrâni din județ.